

«La veritat dels fanteïstes», un reportatge sobre la presentació de «La germandat del raïm» a La Impossible [La Vanguardia, Luis Benvenuty]

L'escriptor i declarat fanteïsta **Kiko Amat** va arribar ahir a la llibreria **La Impossible** en actitud fan a la presentació de la primera edició en català de la novel·la de **John Fante** *La germandat del raïm*. i va dir el que calia dir. Que el principal valor de l'escriptor italoamericà és la seva sinceritat emocional, la seva capacitat de parlar de si mateix sense embuts, artificis ni impostures. Només d'aquesta manera va poder aconseguir que un imbècil com el seu alter ego Arturo Bandini pogués commoure tant... I ser l'artífex de l'antiheroi modern. Si no hagués estat per Fante, Bukowsky tindria el sentit de l'humor de Hemingway i la modèstia de Miller.

«La segona qualitat de la literatura de Fante que vull destacar —va prosseguir Amat— és aquesta simplicitat que aconsegueix que als seus llibres no hi sobri cap paraula». La novel·la que ara recupera en català Edicions de 1984 no forma part del gruix de l'obra més coneguda de Fante. Arturo Bandini no hi apareix. Però la història d'un home que de mala gana es veu obligat a tornar a la casa on va néixer per ajudar el seu pare alcohòlic en una empresa absurda sí que ofereix un exercici culminant d'aquesta sinceritat de la qual va parlar Amat, que va commoure Amat.

I d'aquesta manera Fante va aconseguir endinsar-se en les misèries de les relacions familiars amb una mestria que converteix *Llibertat*, de Jonathan Franzen, en un culebrot sudamericà. Com qui no vol la cosa. Amb molta simplicitat. Després, Amat va prosseguir desgranant les raons per les quals admira Fante. «Per la seva emoció, pel seu...»

I al tancament d'aquesta edició encara no havia acabat.